

NEKONEČNÝ PŘÍBĚH ŽLUTÝCH ŠPAGET

Světlem už několik roků letí revival 80. let. Oblékání, hudba a částečně i design si z téhle doby půjčují další a další atributy. Nezávisle na tomto trendu se po Listopadu před lety v Praze rozjel fenomén 80's Party – diskoték a později videodiskoték s muzikou 80. let. Shodou okolností se přesně trefil do potřeb trhu a tyhle akce jsou už několik roků nesmírně úspěšné.

Každý pátek i v sobotu večer praskají dva pražské kluby, které akce hostí – Futurum a Lucerna Music Bar –, ve švech. 80's Party jsou svět sám pro sebe, mají typickou atmosféru, obvyklý průběh, obvyklé omamné látky (drtivá většina návštěvníků je trochu opilá, naopak drogy tu nenajdete) a stále návštěvníky. Ti dokonce vyvinuli i vlastní posunkovou řeč pro komunikaci s DJem „takže můžou tančovat a přitom mi přes celý klub gesty naznačí, co by si přáli zahrát“, říká Jirka Neumann, duchovní otec

myšlenky 80's Party, dříve programový šéf Radia 1.

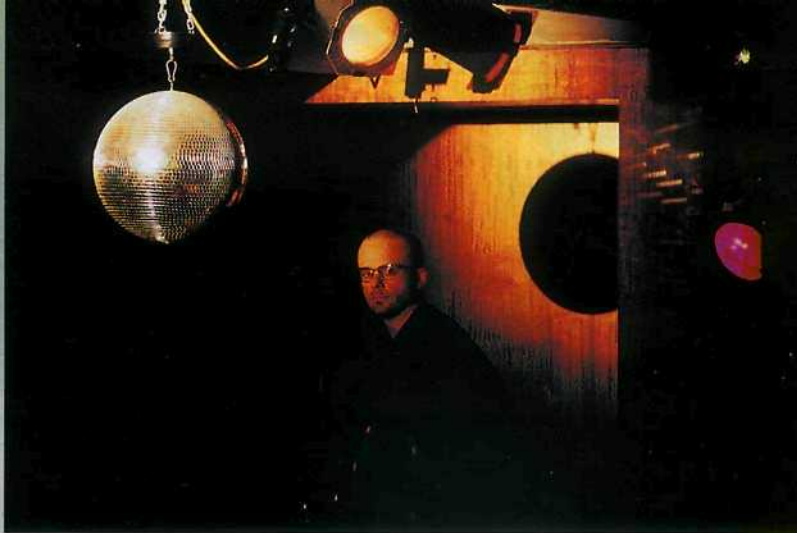
80's Party, nyní prosperující podnik, který Neumann a další lidi slušně uživi, začal nenápadně: Neumann byl kdysi požádán, aby na jednom koncertě nyní dávno zapomenuté kytarové popové kapely Shannen Grey pouštěl klipy s nezávislou hudbou 80. let (The Cure, U2, Siouxsie & The Banshees). Na akci konané v Lucerna Music Baru byl i majitel tohoto klubu, Michal Filip. Neumann mu navrhl častější pořádání podobných ak-

cí, zpočátku na zkoušku jednou za měsíc. Filip kývl a začal s Neumannem spolupracovat pravidelně – nejdříve ho zval do Lucerna Music Baru, když bylo v roce 1999 po rekonstrukci otevřeno Futurum, jehož je také nájemcem, rozjely se akce i tam. Tehdy už se hrály výhradně videoklipy – zpočátku se totiž hráci doba doplňovala hudbou z CD. Klipům, které většina lidí vidí poprvé až na této party, je přičítána velká zásluha na popularitě akce. Říká se, že lidé tam přijdou jednou a pak se musejí vracet.

A že se tam člověk bude skvěle bavit, i když většinu té hudby vlastně neposlouchá. Takže mi to nedalo a šla jsem to vyzkoušet. Raději do Futura, protože tamější akce jsou rockovější, „nezávislejší“ než ty diskotékové v Lucerna Music Baru – tam jsem se přece jen neodvážila.

TY VOLE! BONEY M!

Na 80's Party ve Futuru jsem se předtím ocitla už několikrát, ale vždycky jsem seděla někde v předšálí se svými kamarády rockery, dr-

„Lidi mi gestem naznačí, co by si přáli zahrát,“ dokumentuje otec Jirka Neumann svou sebranost s návštěvníky akcí, které sám uváděl v život

Extáze a podobné „životabudíče“ na 80's parties nefčí ...

balí jsme společné známé a na plát-
no jsme se dívali jen tehdy, když
znělo něco dost „nezávislého“ (U2,
Depeche Mode, R.E.M. ...). Asi aby-
chom se neshodili jeden před dru-
hým. Usoudila jsem, že k pochope-
ní fenoménu 80's Party je třeba
prožít večer naplno. Z jednoho na-
rvaného baru jsem vytáhla sedm
známých z jedné reklamní agentury
ve věku mezi dvaceti a osmadvaceti
s tím, že zjistím, co s nimi Futurum
udělá. Nikdo z nich nikdy na
80's Party nebyl a zas tak strašně po-

tom netoužil. U dveří, když jsme zjis-
tili, že mě a mé známé zapoměli
napsat na seznam hostů, se někteří
dokonce až ořízvali – osmdesát
korun za vstup se jim nechtělo platit.
Nakonec všichni do sálu došli, dali
jsme si nějaké pivo a víno a já jsem
začala pozorovat cvrkot (dámy a pá-
nové nevěděli, že o nich hodlám
psát, takže se chovali přirozeně –
o to větší legrace to byla).

„Ty vole! Boney M!“ huláká po
chvilí něžná, drobná blondýnka. „Ten
klip jsem nikdy neviděla! Ty vole!“ po-

tvzuje domněnku o důležitosti pro-
mitacího plátna nad tanečním parke-
tem a několika velkými obrazovkami
strategicky rozmístěných po klubu.
Vzápětí se společnost rozdělil na
menší skupinky, alkoholem a disco-
hity rozparáděna skoro k nepečet-
nosti (hraje se i hudba 70. a sem tam
90. let). Po zbytek večera tedy tčkám
mezi troskami společnosti, ke kterým
se občas někdo přidá, protože tady
se lidi skutečně hodně seznamují,
a to i ve smyslu přátelském, nikoli
s vlnnými úmysly. Občas zahlédnu

někého z naší výpravy, jak skáče, ha-
leká, že sem bude chodit častěji, ne-
bo klábosí s novými známými. Je to
jak na kolotoči – vnímat své známé,
cizí lidi a zároveň smřšt videoklipů je
někdy trochu nad lidské síly.

Rovnou přiznávám: na 80's Party
jsem se bavila víc než na house/
techno/jungle akcích v jiných praž-
ských klubech. Naprosto se taky
shodují s názorem Jirky Neumanna
a jeho pobočníka Jirky, že lidi spolu
přátelsky komunikují a že je příjem-
né, že na každém rohu nepotkáte →

Party je o tom, že ve své hlavě vypnete okruhy, které se starají o vaši image kritického krasoducha. Jinak to nejde.

Diskotéky na základních školách a dětských táborech – na to se vzpomíná rádo

prázdné oči drogovaných lidí. Tahle zábava je svým způsobem legrační a nemůžete jí brát moc vážně, ale zábava to je. Kdo chce, může tu objevit i vzdělávací aspekt celé věci – vidět, jak se dělaly klipy a jak moc se za dejte tomu dvacet let vyvinuly technologie.

NÁVRAT NA ZÁKLADKU

Ještě více než to, jak se změnily vizuální efekty v klipech, ale člověka praští do očí image zpěváků a zpěvaček. Tohle je žrádlo. Speciálně u krátkodechých záležitostí na jednu sezónu, kdy interpreti bývají více plastickými panáčky než osobnostmi. Dvoké barvy a nesutečné stříhy z dnešního pohledu pekelných ob-

s pivem. Celé se to kdesi v příjemně nezávazné rovině – když odmítnete, odvržený objekt se neuráží, nýbrž plynule postupuje dál a loví jinde.

CÉLINE NA ČERNÉ LISTINĚ

Co sem táhne ty mladší, kteří tuhle hudbu nezažili jako teenageři, ale jako nunátka, se mi nepodařilo zjistit dodnes. Mě i Březina tvrdí, že buď je ta muzika tak dobrá, že přeskočí věky, nebo se teenage-rům prostě líbí zdejší atmosféra. Já sázím na to druhé, asi na tom ale není co řešit – prostě se stanete součástí zábavy, která vás vcucne a za pár hodin zpacené a rozesmáté vyplivne. Dlově s Neumannem

ly totalitní zrudnosti, že se jim ti Michalové Davidové se svými kolovrátkovými popěvky prostě líbily.

Právě česká 80. léta bývají největším zdrojem kontroverze. Na obvyklých 80's Party se hraje jen zahraniční produkce, ale Jírka Březina občas udělá CZ Video Party – večírek s českými klipy –, za což je osočován, že kolaboruje s minulým režimem. Ale 80's Party je o tom, že ve své hlavě vypnete okruhy, které se starají o vaši image kritického krasoducha. Jinak to nejde – když vám neodolatelně škaredý Limahl zpívá melodii z filmu Nekonečný příběh, střídá Michaelem Kamenem (I Promised Myself), Abbou a ne-pře-kona-tel-ný-mi Village People tančícími

ňuj však Neumann na stinné stránce života. Kromě toho – vyhledávat začátky klipů na několikahodinových videokazetách je daleko větší fuška než je hrát z CD. DJ má v budouce, odkud hraje, malý monitor, na němž musí každou chvíli velmi pečlivě hledat správnou vteřinu, kdy písnička začíná. Nezdá se, že by to v nejbližší době měli pánové mít lehčí – formát DVD se pro tento účel nehodí, protože vyhledávání jednotlivých sekvencí je na něm příliš pracné a pomalé. Spíš se uvažuje o počítači, do kterého by se nahrály všechny klipy, jenže takový počítač je pořádná investice.

Á propos investice. Klipy dostanou DJs dilem od gramofirem, dilem je musejí nakupovat. Takovou sbírku

Rovnou přiznávám: na 80's Party jsem se bavila víc než na house/techno/jungle akcích v jiných pražských klubech.

lečků! Růžová, žlutá, tyrkysová! Ne-topýří rukávy, kalhoty „mrkváče“, cvočky na všem, široké pásky s obřímými sponami, špičaté botky ... K tomu přehnané líčení (černé oční linky, nebo spíš brázdý, zběsile růžové rtěnky, ženy i muži). A účesy. Meliry dělané stylem „žluté špagety v tmavých vlasech“, nekalitní trvalá, natupírovaná čupřiny. Jak jsme mohli vypadat tak bibě?

„Jo! Jo! To je základka!“ ozývá se z jednoho hloučku – moje kamarádka zmerčila na plátně vymydlené Modern Talking. Diskotéky na základních školách a dětských táborech, případně první diskotéky, kam se utíkalo po „usnutí“ oknem – na to se vzpomíná rádo. Nostalgii umocňují klipy, svou roli hraje i alkohol a souznění s okolím. Asi ani není divné, že v tomto rozpoložení se tu lidé nejen baví, ale i ball. Jednoho člena mé výpravy snad ani ne hodinu poté, co jsme přišli, kontaktuje opravdu hezká černovláska, nabízejíc mu láhev

v čele mají dobře zmapováno, jak za sebou řadí skladby, aby večer gradoval a lidi spokojeni zůstali na parketě. „Nejdřív jsem svým kolegům dokonce přesně psal, co mají hrát,“ uvádí Neumann, který zaměstnává pár dalších lidí, protože by tolik 80's Party, kolik se jich dnes po Praze koná, sám fyzicky nestihal hrát.

DJs mají dodnes seznam věcí, které musejí zahrát, a naopak „černou listinu“, na níž je třeba Céline Dionová. Publikum přý dobře chápe, jak je DJ vyládn, a nevyžaduje, aby hrál úplné zhovadilosti – až na občas se zjevující americké návštěvníky, kteří přý dost zuří, když DJ nezahráje cokoliv. Neumann a spol. nejsou jukeboxy ochotnými pustit jakoukoli slatáninu, i když lze diskutovat o tom, jestli jsou Modern Talking pro publikum sebeironickou zábavou. Koneckonců: už léta podezřívám posluchače dávného rádiového pořadu Strašidelný zámek, kde se hrá-

ulici za zpěvu svého hitu YMCA, prostě se z vás stane jednodušší bytost.

VELMI DRAHÁ NOSTALGIE

Neumann, Březina a spol. hodiny vymýšlejí a měsíce shánějí takové videoklipy, které naplní touhu slyšet znovu staré známé a vidět, jak u toho vyváděli. Tvůrci mají o 80's Party často dramatické dramaturgické porady. Březina ale říká, že je to pro něj velmi příjemné podnikání – asi polovinu hudby ho vloženo baví hrát, druhou polovinu nějak snese. Neumann navíc hovoří o skvělém pocitu, který mu dávají reakce lidí – vidět, jak se jim zlepuje nálada, je podle něj ještě mnohem lepší než jeho dřívější zaměstnání, kdy seděl v rádiu a nevěděl, zda ho poslouchají tři lidi, nebo třicet tisíc. „Chodím do práce vlastně jen o víkendy,“ naznačuje výhody takového zaměstnání Březina. „Někdy hrávám i sedm hodin v kuse – a to je neuvěřitelné vypětí,“ upozor-

produkcce 80. let jako Neumann přitom asi nemá nikdo v republice. Aparatura schopná dobře zprostředkovat obraz i zvuk stojí za 750 000 korun – to a nedostupnost klipů třeba brání tomu, aby se 80's Party ko-naly na dalších místech. O napodobení se před lety pokoušelo vícero lidí, ale dalek to k pouštění CD se nedostali, proto se autoři 80's Party ve Futuru a LMB konkurence nebojí. Každý týden některou 80's Party navštíví asi tři tisíce lidí a nezdá se, že by se toto číslo mělo v nejbližší době snížit.

Mezi návštěvníky bývají vidět i lidé z různých rádií. Březina i Neumann jsou přesvědčeni, že 80's Party mají přímou vliv kupříkladu na program Radia Impuls – na akce chodí jeho dramaturgové, a když vidí, že se nějakou starému kousku mezi posluchači dobře vede, hned ho zařadí do playlistu své stanice. Kruh se uzavírá aneb Zacyklí se český národ v 80. letech? □